вече отъ онази тежка услуга отъ която азъ
азъ бѣхъ доволенъ.
а понятия твърдѣ добрѣ.

Това ~~бѣше~~ прѣзъ единъ мраченъ октомврий-
ски день. Валѣше ситенъ дъждъ и бѣше досад-
студено — потъ на краката ми, въ които
като чели нѣщо тече зимно и мудно, ка-
кто че ми бъдѣше рѣчи ме вапиха нейдѣ,
а именно въ гърдитѣ въ поведѣнието ми... Вѣрно
бѣ и правото — а азъ почнахъ сърдѣ да се
дъна. Дойде ми на умъ, че азъ съмъ мом-
ък на на възрастъ вече — тогава бѣхъ цѣкмо
на 23 год. — може би не знаехъ отъ първите
ми способности въ които бихъ била полезенъ
... кому могъ да бъда полезенъ с своята
физическа немощь, съ своята неспособность
да изпълня твърдо два часа... И други
тѣмъ подобни мисли ся ме спохождали и
видяхъ какво значаха тѣ! Меланхолията
почваше това да прѣвзема надмощие